

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Ötösötös pótlóért 5 kr. Nagyból terjedelmű, mint minden több lappal hirdetések, alkalmanként a legelőzőbb...

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 ft - kr. Negyed évre 5 ft 50 kr. Fél évre 3 ft - kr. Egyre szára - 1 ft - kr.

Előfizetői lista minden költemény: FŐHÍR, VECEKY-HÁZ FOLDSZINT, a szerkesztőség bérmentse küldendő.

Előfizetheti helyben:

TELEGGI K. LAJOS és IG. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben s a szerkesztőségnél. - Helyben a postahivatalok után.

Debreczen, ápril 28.

A képviselőházban ezelőtt azért szavazott meg mindenféle kormány-proposíciót a többség, mert kelet felől hazánk egére sütt felhők kezdtek tornyosulni. Most meg azért siettetni őket a kormány...

Sokan örvendenek, hogy öngyermelősége a választókerületek reparatívójává foglalkozik, mert ez eseményből azt a következtetést vonják a jövőre, hogy tehát még mindig megmarad alkotmányosdi komédiánk látzata, ha még a mostani mandátum letelte után is még csakugyan meghagyatunk képviselőválasztási jogaink gyakorlásában.

Hanem azért nem kesértjük meg lefestést azon keserű megbotránkozásnak, melyet pártkülönbösg nélkül az országban azon nyomorult és kisléltű eljárás költött, hogy a szomszéd barátságos állam szultán követét, mely barátságának megbecsülhetetlen jelével, egy nagy fényes, teljesen tudományos színezetű ajándékkal küldött Magyarországra testvérmélt, hát ezelőtt a vendéglő tiszteltének rut arculasapdosásával bezárták az ország kapuit.

Derek nagy szabadelvűpárt! Tiszapárt, és minden rendű rangu párta a jelenben uralkodó rendszernék! Lájtatók-e már most, hogy mik vagytok a fejetek tetejére odanőtt hatalom kezében? hol itt az állam, jog és alkotmány, hol azon piczínke kis tér, melyen csak egyetlen egyszer, és a legártatlanabb dolgokban teljesedhetik a nemzeti akarat és közvélemény? Vagyunk urain a bizalmatlan idegen kezében, egy kis totvakos, hátul gombolós nadrágu gyermek, kinek ha nem sír és jól viseli magát, hát ad a bűcsi dada egynehány lyukas meggyorót és keserű mandulabelet.

Azt hisszük, hogy a lethargikus álomból élve volt már, s eljött, mert ült az ébredés órája, mar aztán, ha még továbbra is a rut közömbösség és szajkótlás minden eltűrő lomha posványba fetrenghet, a hosszas tévelygés alatt megromlott erő, összepállott testi oly halálos álomba azor, melyből nem készült még el az a trombita, melynek harsony zava felbírja rázni, ha szinte Gábor angyal fújdogálja is.

Soha sem volt nagyobb szükség az ébredésre mint ma, midőn már azt sem énekelhetjük többé nagy jámboran, hogy csak egy óra választ el bennünket a béke és háborútól, mert már megdördültek a csaták viadalának harsonái Kis-Ázsiá szelid virányain, cserkeszek és kozákok összemérték lándzsáikat, nagyon termé-

szetes, hogy a kozákok hátrányára, Kars vára, honnan egykor a hős tábornok Kmety, vitéz bajtársával Tüköry Lajossal, ki később a palermói barrikádokon végezte bajnok életét ezer tatárlovassal keresztülvágta magát a muszák legfőbb vezető csatarendjén, Kars váránál, mint a hadijelek mutatják, ismét nagy nehéz csaták fognak vívatni. A török harcászok égvégyvel és borzasztóan hegyes szuronyval várják halalos ellenüket a „muszka gyant.” Kisérje szerencse és állás minden, de minden lépteiket!

Európában a szöke Dunánál, még e sorok írásáig nem szölt a fegyver, nem dörgött ágyú, az időt, a nagy óriás haditesteik s harzi szerszámok telvonulása a csata vonalba veszi igénybe.

Az oroszok a kevésbé erős Dobrudzsát látszanak rohamos gyorsasággal megszállni akarni, de mi a magunk szerény véleménye szerint, e hadi mozdulathat eselt véltünk felfedezhetni, hogy a főfigyelmet azon pontnál, hol a komoly támadást valóban intézni akarják, elvonhassák.

Dobrudzsá elfoglalása, feltéve, hogy sikerül, nem nyújt a muszákknak előnyt, mert a dobudzsai ut Várnához vezet, a mely erősség pedig a tengerrel is támogatva, egy kiesít olyan ne nyulj hozzám virág.

A román kormány Kalafáthól visszarendelé csapatait, melynek bőlebb dolgot alig eslekedhetett volna, mert így rombolás vér és jelentékeny károk nélkül marad a város, a török lovagias barátságának biztosítása alatt.

A muszka forrásból eredő hírek, plane azokat, melyeket a muszka szoldban álló lapok közölnek, fenntarással kell fogadni. Mert az az oroszok erejét borzasztóan nagyítva, a törököket pedig lekicsinyítve igyekeznek feltüntetni.

Türellemmel kell viseltetnünk mindaddig, míg a lap levelezől, befészkelvén magokat a csatáért kizemelt posztión, teljesen hírelt érdemlő tudósításokat fognak a dolgok való állásáról az olvasó közönség tájékoztatására küldeni.

Még eddig az óriás keleti harc párbajszínterének mutatkozik, még egyik hatalmasság sem domborodott az általános magyarázóból, pró vagy contra ki. Csunán a ködös, borongós Anglia fészkelődik, kemény a szög, melyen ül, de izgós mozgásban kívül, még határozottan, nem tett olyan húzást a játszmában, — mellyel schakkt mondott volna egyik vagy másik királynak.

Sokan azt hiszik, hogy Osztrák-Magyarország győzhetetlen hadseregével, rémítő csörömpölések közt meg fogja szállani a renyhék birodalmát Boszniát és Hercegovinát, s a jó török szomszéd egy kovás pisztolyt sem fog elslítani e hivataln vendégek üdvözlésére, hanem lépérsől lépésre visszahúzódik és átengedi a tért a győzhetetlennek.

Osztrák-Magyarország aztán e retentív vívmány után, ott fog settenkedni, leskelődni mint a kigró, hogy felkaphassa azt a morzsát, azt a hulladékot, mit a vivó hősök itt-ott lödöszaként el fognak hullatni. Bosznia és Hercegovina! donner vetter, még akkor leszünk ám a nagy hatalmasság, ha ezeket occupálván a birodalomhoz odaforrasztjuk. Máskülömben Montenegro nál is ve-

rekednek, a Duga szoroson átkelt törökök Suleiman pasa vezérlete alatt, montenegroi vérel festették be azt az utat, mely Nikšićs várának élemezéséhez vezet. —

A szerbeknél most foly a tanácskozás, hogy újból megbolondulván, fegyverhez nyuljanak, vagy pedig élvezzék a béke malasztait. Majd meglátjuk mit hoz a jövő.

Klapka tábornok a szultán felszólítása folytán Konstantinápolyba megy, hol vagy a térségi főparancsnokságot, vagy Abdul Kerim törzskarában egyik legfőbb helyet foglalja el.

Anglia Goresakov jegyzékére válaszul oly javaslattal készül fellépni, hogy az orosz keleti akciónak demarkacionális vonalat kell kizabni, mely ne érjen mélyebbre a Balkánul. — Párisi tudósítások szerint pedig ott ugy vélekednek, hogy az orosz akció célja abban áll, hogy Romániát Szerbiát és Montenegrot egy Törökországtól elszakított és orosz protektorátus alatt álló föederatív szövetségbe egyesítse.

Corvinák ma délután fognak Pestre megérkezni. Az egyetemi rector, Pulszky, s a polgármester veszik át s az egyetemi könyvtárba szállítják. A jövő héten közszemlére fognak kitéteni.

Török-orosz háború.

A szultánnak a hadsereg vezéréhez intézett távsürgönye ezeket mondja: Miután Oroszország megüzenté a háborút, kénytelenek vagyunk a fegyverhez nyulni; mi mindig a békét és a nyugalmat óhajtottuk s e tekintetben követjük a hatalmas tanácsait. Oroszország azonban megakarja semmisíteni jogainkat függetlenségünket, országunkat, Oroszország megtamodunk. Isten az igazság és jog védője, győzelmet ad nekünk; katonáink az elődek által elfoglalt országot vérekkkel megvédik, s Isten segítségével biztosítják az omanlik függetlenségét.

A nemzet saját védelmébe fogadja a katonák nejeit és gyermekeit. — Ha szükség lesz, a szultán a Khalafatús és szultánus szent zászlóját fölemelve, a hadsereghez megy. A szultán kész életét az ország becsületéért és függetlenségéért feláldozni.

A távirda Romániá és Törökország közt megszakított. Az orosz csapatok legnagyobb része Bolgrádon át vonult be, s úgy látszik, hogy a Dobrudzsába törnek be. A csapatok száma 80,000 ember.

Az oroszok 45 mérföldnyire areovalban 7 helyen lépték át a román határt. Ugyint: Skuljane, Undhani, Leosta, Falsi, Kalul, Bolgrád és Tatar-Bunár mellett. Az előcsapatok Skuljane mellett lépték át a Pruthot, őket követte a Radetzkij, a 8-ik hadtest, mely egyelőre Birladnál, tehát Galatz és Jassy között, koncentráltak. A Kabablól Tatar-Bunárig haladó orosz balszárny azonnal az alsó Duna, Galatz és Kilia közzé vonult, hogy megakadályozza a török hadcsapatok kiszállását a legalsóbb bal Dunaparton. A török csapatok ugyanis a tulsó parton Matsin, Isaktsa és Tulesa erődtített helyeket tartják megszállva, a honnan Galatzot és Brailát fenyegetik, és megszakíthatnak a Jassyból Bukarestbe vezető vasutat. A konstantinápolyi kamarai ülésen több keresztény képviselő tiltakozott az orosz hadizentet azon ürügy ellen, hogy Oroszország a keresztényeket védeni akarja. Kijelentik, hogy nekik nem kell az orosz védelem, és készek az ország megvédelmezésében részt venni.

A szultán kiáltványt intézett a hajorai parancsnokaihoz, melyben figyelmeztette ajánja a Kaukaszban s a Krimfélsgzigeten lakó muszlimán hitbrosuakat, kik a muszka igája által nyugodnak. (Ezeket t. i. arra kényszerítette a muszka kormány, hogy a törökök elleni háborubban saját véreik ellen keljenek fegyverre. Minthogy azonban a vak engedelmességet megtagadták hadi törvényeik elé állították s mint árulók, több ezere felföldvették.)

gyám Römer kereskedelmi tanácsos volt. A végrendelet felbontásánál ez, mégis különösen érezte magát és sokat esvoalta fejét azon elemmodásokra, melyek észrevétlenül az emberi lélekben egymás mellett vannak. Ezen öreg ember azon vak hitben, hogy vagyonától meg akarja fosztani, csaknem megfojtotta, csaknem egy órával ezelőtt ugyanazon vagyon kezelésében csaknem-esaknem határtalan hatalommal ruházta fel. Ugy rendelkezett, hogy ha a beszkövetkező mütét folytán halálózasa lenne, összes fekvő birtoka a malom kivételével eladassék.

E kivétel tekintetében megjegyezte, a malom tette őt gazdaggá és unokája bír ép oly búszke és „orrfenördő lett is, mint mostoha testvére” még sem szegélyhetni magát, ha jövendő férjéhez viszi hozományul. A lovagbirtok szétválasztásánál, az eadóségek, majorások, kertek egyenkint adassanak el a legtöbbet igényőknek; a villa tekintetében azonban és az ahoz tartozó parkhoz Römer kereskedelmi tanácsosnak, a mennyire azt igénybe akarja venni, előnye legyen és a becsorán alól

Az ázsiai csatárennek még a hadizent napján elődördült az ágyú. Az oroszok három ponton törtek be Armeniába Ezen hadak egyike Batum várat és kikötőt a száraz felől ostromozár alá akarja venni. A centrum hogy hol ment át a határon arról biztos tudomásunk nincs. A balszárny Alexandropol határvárból Kars felé indult. A török előőrök Bartanul s Tielnisbe felé húzódtak vissza a nélkül, hogy össze estaptak volna.

Majd két apróbb itközvet történt. Az egyik Gumunál folyt, mely igen jelentéktelen volt. A másik Erdehannál melyről Hassán pasa a batumi hadosztály parancsnoka a következő értesítést küldte: A határtól két órányira előnyomult orosz csapatokat a törökök 25-én feltartóztatták s visszatverték. Az oroszok 800 embert vesztettek.

A török hajóhad bombázta Chekkeit orosz város! Krimában Bagzisserei mellett tatár felkelés ütött ki, melyek elnyomására egy orosz hadtest elindított.

A Szulina torkolatához öt török páncélos hajó érkezett. A románok Kalafatot kiürítették csak is egy néhány katonát hagyván benne. A derek Osman baba felhívást intézett a lakossághoz, hogy maradjanak nyugton, mert a török sereg mint jó barát fog hozzájuk menni.

A miriditák fővárosukat elhagyták Suleiman baba azon nagy győzelme folytán, mely a montenegroiakon aratot Nikšićs mellett. A főváros a török sereg kardesapás nélkül foglalta el.

A porta részére Egyiptomból újabb 20000 főnyi segéd sereg érkezett.

A MAGYAR FŐVÁROSBÓL.

A budai Sándor kaszárnyából körház lett hol 78 szegény fog elhelyeztetni. A népező egyelet hír szerint május elsején majális fog a városliget rendezni. Egy nevelőt megbízott azon kereskedő neje kinél lakott, hogy egy 40000 fros takarékpénztári könyvre vegyen ki 2000 frot. Ez ki is vette, de el is szökött vele. A nemzeti kaszinó május 3-án ünnepli meg 50 éves jubileumát. Sardon „Dora” című művéből már megtartott az olvasó próba. A címszerpet Felekyné játsza.

Debreczen, ápril 27. 1877.

Értsük meg egymást édes — y. — ur! Mi is a mondog vagyunk, hogy személyeskedni nem szép, nem illendő dolog; mi azt nem is tettük s ha a szerkesztő ur ezikkünk után tett megjegyzésében ön személyeskedést látva megörvénja „Debreczen-”-t, megfelel az magáért, meg annyival inkább, mert már előbb ön sok mindent elődortott Szabó Mihály ledorongolására s úgy látszik a szerkesztő ur csak azt akarta megmutatni, milyen különféle hatása van az emberek egymélyikére a politikai légkörrel. En a magam dolgot intézem tehát el önnel a következőkben.

Sorai elején azt mondja — y. — ur, tudta előre, hogy ezikkeseje nem fogja a „Debreczen” magas tetszését megynerni. Nem jól tudta édes — y. — ur, mert biz az nagyon is megnyerte, azért foglalkozunk vele, azért vetünk magunknak bátorságot ön szerint, „még több vad dolog mondására.” Hát bizony elhiszünk, hogy a „vad” alma nem ananász s keservesen esik abba beleharagni — y. — urnak, pedig ezt a vad almat, vagy ha totszik vad dolgokat, egy kis logikai következtetés kapcsán, csaknem szöröl-szóra az ön ezikkéből vontuk elő, figyelmeztetve — y. — urat nem is oly nagyon régt történt dolgokra, bizonyos jelszavakra, melyek saját szavai szerint is „alaposabb és belátóbb megfontolás mellett elmaradhattak volna.” ha igaznak ismernék is el, hogy eredetileg más hangjegyekben voltak írva. Ad voem hangjegy! Nagy muzsikns lehet ön édes — y. — ur, mert sokat emlegeti a hangjegyeket, engedje meg a kérdést, vajjon nem a holdban, a változandóság eme képében hegedül Dávidtól veszi-e a lezkeorákat?

Azt mondja ön, hogy a rosszul informált papától, a jobban informált papához appellálnak önk. Ezt csak is mondják, de nem tessék. Önk rosszul informált papája, a kit egy ideig követtek, ugyancz, kitez ma appellálnak,

öt ezer tallerral megtarthassa; ezen ötezer tallért ne ugy vegye, mint fáradsága díját, hanem mint a végrendelet előismerése jelét, miután soha sem mutatta magát oly gögősnék, mint a többiek a villában, hanem mindig atyafiságos indulattal volt. Továbbá a végrendelet értelmében az összes vagyon államkötelezvényekbe és ily silyl papirokba helyeztessék el és azok megválasztása és megválasztása a gyámra mint derék és óvatos pénzemberre bízassék.

A fiatal örökösök hat év óta távol él szülőföldjüktől. Haldokló atya, nevelőjének Lukács kisasszonynak adta át, kinek kezében volt a gyermek első évtől kezdve a nevelése és a ki mellett valóban az anya helyét foglalta el. Mangold a bankár jól tudta, hogy kedvencét — kit idős mostoha testvéreitől mindég fontosan távol tartott, ezen oltalmazótól nem fosztathatja meg és e miatt ugy rendelkezett, hogy Katinka is Drezdába menjen, a hol a nevelőnk egy orrossal való hosszas jegyben léte után, saját tizhelyet alapított. A fiatal leány gyámjához intézett levelében

mert azt hiszik jobban van informálva. S ez a rosszul informált pápa, kitől most appellálnak, kit önk messiaszi, már csak olyan debreczeni, — méltóságra emeltek, egy személyben az önk jobban informált papája is: Tisza kormányelnök ur.

Lehet különben, hogy ma már valamivel jobban van informálva bizonyos dolgokról, mint ellenzéki vezér korában, de ép ezt nem mutatja az ő eslekedete, mert oly elhibázott politikát a várn és bankügyben, csak is egy Tisza üzhét, mely ügyekről még a mult májusban maga megmondja, hogy bizony a béke kedvéért sokat kell engedni, hogy ő magne nincs megelégedve az elért eredménnyel s mégis f. hó 23-iki beszédében kimeri mondani, hogy ezen javaslatok az eddig felléllő helyzet határozottan és mindenirányban javítani fogják.” Hát mikor volt jobban informálva? a mult évben-e vagy most? Hát a „nélkülözhetlen férfin” így van informálva, így szerzi információit „mindvégig, ha az ország elveszne is bele,” ugy legyenek vele boldogok önkök ott a „Debreczeni Ellenőrnél” nagyon is kifejtett érzékkel bírnak „az idők és viszonyok kényszerűségi iránt.” Aztán nagyon szeretik volna, ha komolyan felel azokra az állítólagos „rabulistikus okoskodásokra, melyeknek egyik constructója a másikat teszi tart-hatatlanná.” Nem felel, mert nem akar nevétségessé válni, mondja — y. — ur. Jobban is teszi, hogy hallgat, hisz ép az ön ezikké o k o s k o d h a t a m a s g a i constructiót teszi az tarthatatlanká kedves — y. — ur. Kár volt figyelmeztetést el nem olvasnia a megészrevezeltet ezikket, akkor nem teszi magát csakugyan nevétségessé rettenetes komolysággal s még több lelki gyönyörre telhet volna benne, mert így teljesül rajta, hogy ignotos fallit, notis est derisui. Külömben volt szerencsém.

M. y. VIDEK — Debreczen-televezése — É r m e l l é k 1877. apr. hó 22. T. Szerkesztő ur! Ugy ömlök az eső mintha csak szakmánya vállalta volna; az ember ki sem tud bujni hajlékából, hogy gazdasága után nézzen szőlő munka, tavaszi vetés meg akadt, pedig bizony eljött volna az ideje. A napokban a Berettyó anyira megáradt, hogy a víz elborított mindent; Szt. Jobb, Poklostelek, Csohaj közöskégy usztrak temédek kárt szenvedtek, a Szt. Imrei malomból alig tudták kiköltözni a malom mestert, tegnap ismét áradt a víz s Paptamas közöskégy legelőjét előtönte, a gátat a gyakolyi koresna közelében egy helyen kiszakasztotta s azon töltött ki a víz, midőn arra jártam, hanem azért nem látam senkit ki a nagybólt bajt megelőzendő e nyilást betömni igyekezett volna szja! magyar ember szokása semmit nem tenni, ha csak nem parancsolják.

Febr. 1 én a létaí pénzügyörök egy Bodonosi tótot 2 1/2 kilogramm dohánnyal megfogtak s büntetésül ki is állott a tót 4 napi börtön, azzal szabadon bocsátották; azonban a szegény tót fényű eseményeket szokott huzcolni rá veszi tehát magát s vagy száz drb. fényű fásékat hátra kőtené megindul kereskedni, balcsiliga apr. 12-én Léta felé vezető hol is a fináczerk ismét rá ismertek s elfogták s a létaí előjárók közreműködése érdemkeresztre méltó hivatali buzgósága közvetítésével faluról falura haza tolongozókat, persze esemény elszáradtak s értéketlenké lettek, ő pedig éhen szomjan busan ballagott haza felé.

Ezen dolgokban csak az a kérdés, hogy vajjon ha ez a szegény ember egyszer kilágást követett, el méltó volt-e, hogy két hó múlva is midőn kenyéret meg becsültes uton akarta keresni miat teljáv elfogassék a faluról falura meghurcoltassák, mi jogostotta fel a fináczerk urak ez eljárásra, s a létaí előjárók honnan vették az alapot, hogy helyet adjanak ily törvénytelen önkénykedésnek. Jón a muszka mondogatják egymás között a falusi emberek s jó előre készülnek végig úti a hosszú libérián, arról persze nem is álmodnak, hogy az még ugyis jöhet mint kegyes pártfogó; az is lihetetlen valami előltük, hogy a magyar embert még valaha a

soha sem fejezte ki ohaját szülőföldjét viszonlatlanni, épen oly kevéssé jutott észbe nagyatyjának, a molnárnak öt valamikor visszahívni, akkor teljesen egyetértett abban, hogy Drezdába költözék, mert látása mindig megújította fájalmál azon egyetlen lány, leánya után, a kit valaha szeretett. — Most az ő hálája után a gyám megkivánata egyidőre hazatért; egyuttal közölte vele, hogy a melegebb idő beálltával, ápril vége felé, maga fogja elhözni, — mivel — ezt ugyan magától érthetőleg elhalgatta — Urach előnké határozottan tiltakozott a néhai nevelőnk netalan kísérlete ellen. A gyámolt mindenbe beleenyugodott, csak azon kérdésre, vajjon a végrendelet végrehajtásánál van-e valami személyes kívánsága — kérte határozottan, hogy a malom bérbeadásánál a szölet szoba a mellicke-helyiséggel fentartassék és mindkét hely oly módon hagyassék, a mint az nagytatya életében berendezve volt. Ez még is történt.

(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” TÁRCAJA.

A kereskedelmi tanácsosa háza.

Regény. Irta: Marlitt E. (Folyt.)

Beléptekor minden jelenlevőnek volt száma egy szeretreméltó mosolya, egy bizalmas kézsorítása és ez elfogult szívét atmeletit és körülhúzóta mint a napfény.

Ezen arezok között, melyeken a nemes-ség, vagy a főbb hivatalnokok előkelősége volt látható, tettét annyira tökéletesen igazoltnak találta, hogy az utolsó órák kínzó gyötrelmeit csaknem fel sem bírta már fogni. Miért teyűk ki magunkat felszeg ítéletnek, miután tudjuk, hogy még gondolatban sem vétkezünk. És mily közönséges dologról volt szó! Hiszen mindazon kedves, botránys történetekre, melyek szájról szájra jártak, finom egyetértő

mosolyal ráakaszták a „selyem köpenyket” — de ezek előkelő szenvedélyek és botlások voltak, melyeket ostromoztak, de azon aljas gyanura, hogy alaváló merényletet követett el a molnár pénzszekrényre ellenében, mind ezen egyének a közöjük különben is magát becsempézett egyénet, kegyelem nélkül eldobták volna. — Most már semmi esetre sem vizsgálhatta magát azzal, hogy hallgatása senkinek sem tette kárt; úgy látszott, mintha két egyén közé lépett volna fenyegetődvé — a kik már a jegyzőüdvél egymáshoz voltak kötve — bah! Flóra különös leány volt! A legelső kitüntetésnél, melyben Brúk részesei és ez érdemei és tudománya folytán nem soká maradt el. — majd jobbat gondol... Egy pohár pompás puresot ivott és ez utolsó gyötrelmeit is teljesen elúzte.

III. A molnár csakugyan unokáját Mangold Katinkát tette végrendeletileg általános örökösé és elhalt atya által már felkért gyámot szinté megerősítette a maga részéről is. Ezen

Advertisement for 'TARSA' (The Table) featuring various items like 'Nyltér.', 'KIS-IVANNE', and 'LÁBRAVALÓK'. Includes decorative borders and small text blocks.

